

## Ramurile Magnoliei

Marin Mihalache

---

Mândrele dealuri de topaz  
Ale tinereții pe care am urcat  
Și noi, îți amintești?

Parcurile dezfrunzite și imaculate  
Inercarea de a fi noi înșine.  
Ramurile magnoliei sub învelișul  
Cărora n-ai ghicit floarea.  
Drumul la întâmplare prin orașul  
Abia ieșit de sub febrele iernii.

Toate s-au adunat în clocotul sângelui  
Nostru stigmatizat de durere.  
Orice am fi căutat n-am fi găsit.  
Era totul în noi, numai de-am fi știut.

Tu nu ai simțit fiorul cald  
Al primei noastre atingeri.  
Ai venit în cercul dorințelor mele  
Și ți-am devorat cuminența  
Ca un păianjen care demult  
Aștepta în plasa lui de mătase  
O găză frumoasă și nevinovată.

Trebuia să ne iubim  
Precum vâscul cu arborele:  
Tu să-mi dai mie putere  
Și eu să te pot învinge.